

AJUNTAMENT de
MONÓVER

ABONADA A
LES FAMÍLIES LA
PRIMERA FASE
DEL PROGRAMA
XARXA LLIBRES

LA BIBLIOTECA
PÚBLICA DE
MONÓVER HA
COMPLIT 50
ANYS

ELS USUARIS DE
LA PISCINA A
L'ESPERA D'UNA
SOLUCIÓ PER A
L'OBERTURA

El Veïnat

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

50
aniversari

0,50 €

NÚM. 359
OCTUBRE
2016

AGENDA

ACTE INSTITUCIONAL

→ Diumenge, 9 d'octubre. 11h.

Plaça de la Sala

Parlament i acte institucional amb motiu de la celebració del Dia de la Comunitat Valenciana.

RECITAL

→ Diumenge, 9 d'octubre. 11:15h.

Plaça de la Sala

A continuació de l'acte institucional recital del monover Arturo Deltell que canta a Vicent Andrés Estellés.

NANOS I GEGANTS

→ Diumenge, 9 d'octubre. 12h.

Plaça de la Sala

Desfilada dels Nanos i Gegants que, un any més, se sumen a la celebració del 9 d'Octubre.

ESPECTACLE

→ Diumenge, 9 d'octubre. 12:30h.

Sala Polivalent Kursaal Fleta

Espectacle basat en el llibre *Qui no sap riure, no sap viure*, guardonat a la XXV edició del Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians i Atrapallibres. Una activitat dirigida al públic a partir de sis anys.

EXPOSICIÓ

→ Diumenge, 9 d'octubre. 13h.

Kursaal Fleta

Inauguració de la Mostra d'artistes plàstics monovers que podrà visitar-se fins al 30 d'octubre.

CONCERT

→ Dissabte, 15 d'octubre. 20.30h.

Casa de Cultura

L'auditori Antonio José Ballester acollirà el concert i presentació del Trio Monáhuar.

MARXA ROSA

→ Diumenge, 16 d'octubre. 11h.

Plaça de Bous

Inici a la Plaça de Bous del recorregut de la II Marxa Rosa organitzada a Monòver des de la Junta local de l'associació de la lluita contra el càncer.

INAUGURACIÓ

→ Dissabte, 22 d'octubre. 12h.

Cementeri

Inauguració del monument en memòria de les víctimes afusellades per la dictadura franquista.

TEATRE

→ Dissabte, 22 d'octubre. 18h.

Teatre Principal

Representació de l'obra *Moniquilla i el trencanous* dirigida al públic infantil.

CONTACONTES

→ Dimecres, 26 d'octubre, 18h.

Casa de Cultura

Dins de les sessions de l'Hora del Conte, organitzades des de la Biblioteca, sessió de contes en anglès a càrrec de Petra Reichel.

OPERACIÓ FAMA

→ Dissabte, 29 d'octubre. 19h.

Teatre Principal

Novena edició del concurs de coreografies organitzat des de Punt jove.

TELÈFONS

Ajuntament

96 696 03 11

Arxiu Municipal-Biblioteca

96 696 01 79

Asociación de Amas de Casa

96 547 28 89

Asociación contra el Cáncer

96 547 27 22 / 96 547 05 88

Assoc. de Minusvàlids COM TU

96 547 13 58

Associació Nit i Dia

67 869 89 24

Aguas Monóvar

96 386 06 00

Camp de Futbol

96 696 08 90

Casa Cultura-CEPA Freire

96 547 09 14

Casa Museu Azorín

96 547 07 15

Cementeri

96 696 07 53

Centre Esportiu Monóver

96 547 12 17

Centre Ocupacional El Molinet

96 547 28 17

Correus

96 547 13 91

Climateri

661417811

Junta Festera de Monóver

673307842

Jutjat de Pau

96 547 01 07

Llar del Pensionista

678 685 138 / 687 40 27 18

Mercat Municipal

96 696 08 72

Museu d'Arts i Oficis

96 547 02 70

Notaria

96 547 01 98

Pavelló Municipal

96 696 01 98

Punt Jove

96 547 32 31

Ràdio Monóver

96 547 27 59 / 96 696 08 65

Registre de la Propietat

96 547 02 81

SERVEF.

Ortega y Gasset, 22. Elda

96 695 77 00

Casino de Monóver

96 547 00 90

Serveis Socials

96 547 2676

Servei de Taxi

695 662 066

Teatre Principal

96 696 01 79

Telèfon del Consumidor

012

TELÈFONS D'URGÈNCIA

Coordinació d'Emergències
112

Polícia Local

606 34 07 40 / 96 547 10 80

Guàrdia Civil

96 547 01 03

Creu Roja

96 547 05 27

Hospital General d'Elda

96 698 90 01

Centre de Salut

Cites: 96 695 75 50

Urgències: 96 695 75 55

Parc Comarcal Bombers

96 538 50 80

FARMÀCIES DE GUÀRDIA

OCTUBRE

Rosario Badenes · Luis Vidal, 12

Dies 7, 11, 15, 19, 23, 27, 31

Nuria Canales · Luis Martí, 7

Dies 8, 12, 16, 20, 24, 28

Gómez-Rivas · Carlos Tortosa, 4

Dies 9, 13, 17, 21, 25, 29

Rafael Peris · Major, 166

Dies 10, 14, 18, 22, 26, 30

HORARI D'AUTOBUSOS

Monóver - Elda

De dilluns a dissabte:

de 7:30 a 20:30 h.

Diumenges i Festius:

d'11:30 a 13:30 h. i

de 16:30 a 20:30 h.

Monóver - Alacant

Laborals:

7:50, 9:00 i 15:30 h.

Dissabtes:

9:15, 11:15, 15:15, i 19:15 h.

Elda - Monóver

De dilluns a dissabte:

de 7 a 20h.

Diumenges i Festius:

d'11:00 a 13:00h. i

de 16:00 a 20:00h.

Alacant - Monóver

Laborals:

8:00, 14:15, 17:15, i 20:45 h.

Dissabtes:

10:15, 13:15, 15:15, i 20:15 h.

HORARI CEMENTERI

De dilluns a divendres:

De 8 a 18h

Dissabtes:

De 9h a 13h i de 16h a 18h

Diumenges i festius:

De 9 a 14h.

La foto de la portada

Activitats diverses que es prolongaran en els pròxims mesos serveixen per a celebrar el 50 aniversari de la Biblioteca Pública.

Foto: El jardinet.

Pròxim número

El pròxim número d'*El Veïnat* estarà al carrer el divendres 4 de novembre. Si voleu col·laborar recordeu que haureu d'entregar els vostres escrits fins el 17 d'octubre. Per a qualsevol consulta podeu telefonar al 96 696 03 11 o contactar amb nosaltres en la nostra adreça electrònica veinat@monovar.es. Gràcies.

Editorial

Quasi sense adonar-nos l'estiu ens ha dit adéu. Sols alguna fotografia emmagatzemada al mòbil ens recorda que hem tingut dies de descans, platja i cerveses de més, en bona companyia, això sí. I de colp tot queda ja massa lluny. Fins i tot les festes. Un any més la traca anunciava no sols la fi de les festes sinó l'inici d'eixe procés d'hivernació que experimentem al poble amb l'arribada de la tardor. Ha tornat la rutina i amb ella la sensació de no tenir dret a gaudir de moments d'oci més que en comptades ocasions. Caldrà, doncs, buscar eixos moments perquè resulte més fàcil el dia a dia.

En altre ordre de coses, la coincidència amb les festes ha fet que una data destacada a nivell local haja quedat relegada a un segon terme. La Biblioteca Pública ha fet anys però no una xifra qualsevol, sinó que s'ha plantat ja en els cinquanta! Un aniversari important que se celebrarà al llarg dels pròxims mesos amb activitats diverses d'animació a la lectura i exposicions dirigides als escolars perquè s'acosten al valuós contingut de les històries que alberguen les prestatgeries d'aquest espai. Res a veure amb el contingut de les xarxes socials on la confrontació, el descrèdit i la crítica destructiva fan les delícies d'uns pocs i porten a altres a viure pendents d'una realitat paral·lela que els resta energies per a traure el màxim profit a la vida real.

Però, celebracions a banda, l'altra cara de la moneda ha estat el tancament de la piscina coberta. Sols uns dies abans que es portara a terme l'anunciada reobertura de la temporada, l'empresa concessionària sorprenia amb la formalització de la sol·licitud de l'inici d'un concurs de creditors. Des de l'Ajuntament s'ha anunciat que es treballa per solucionar la situació però pel moment els usuaris pateixen les conseqüències.

D'altra banda, per als més joves el més rellevant de les últimes setmanes ha estat la volta al col·le i a les obligacions després de mesos de gelats i banys en dosis considerables. Una volta al col·le que per a alguns arriba amb novetats, com és el cas dels alumnes del col·legi Cervantes on, a partir d'aquest curs, passa a aplicar-se la jornada contínua. Un canvi en el que són pioners al municipi i on la decisió final va estar responsabilitat dels pares i mares que van donar el seu parer a les urnes.

Però aquesta no ha estat l'única notícia vinculada a la vessant educativa a Monòver, ja que finalment s'han abonat al nostre municipi les ajudes corresponents al programa Xarxa llibres. Unes ajudes que els pares esperaven des de feia mesos però l'abonament de les quals es va endarrerir davant l'informe de la Conselleria d'Hisenda contrari a què l'Ajuntament es fera càrrec d'aquesta despesa que finalment ha assumit la Conselleria d'Educació.

Endevina el racó

No sabem si per allò de les festes us heu despistat un poc o què però el que és cert és que no tenim guanyador de l'anterior edició. Alguna resposta hem rebut però no ha estat molt ben situada la localització. La fotografia corresponia a la Bodega dels Mayorazgos, que estava ubicada exactament a l'espai que ocupa l'actual Centre de Salut. Així les coses, a veure si hi ha més sort en aquesta ocasió. Sort i a enviar ràpidament les vostres respostes, bé a través de la nostra adreça electrònica veinat@monovar.es, o bé directament a la nostra redacció, a la planta baixa de l'ajuntament. A fixar-se bé i a endevinar per on passa processonant la Verge del Pilar davant l'atenta mirada del públic.

Foto: Arxiu Rafael Poveda.

EDUCACIÓN

Abonada a las familias la primera fase de la Xarxa Llibres

Tras solventar los inconvenientes surgidos durante el proceso, el Ayuntamiento ha hecho efectivo el pago a las familias de la primera fase de la Xarxa Llibres por un importe de 54.171,52 euros para cubrir las 598 solicitudes presentadas.

A finales de septiembre se abonó el importe correspondiente a la primera fase de la Xarxa Llibres, el programa de gratuidad de libros de texto que la Conselleria de Educación puso en marcha para el curso 2015-2016. La edil de Educación, Lourdes Pastor, señaló que "la demora en el pago no ha sido, ni mucho menos, lo que se deseaba desde la Administración. Pero, como en todo, cuando se ponen en marcha nuevas iniciativas y proyectos van surgiendo pequeños desajustes que provocan algunos inconvenientes". Aunque todo estaba programado para que el ingreso se hubiera hecho efectivo meses atrás, "la Conselleria de Hacienda detectó una incompatibilidad, cuestión que, afortunadamente, se solucionó por parte de la Conselleria de Educación y que ha permitido finalmente efectuar el pago".

De este modo, tras las últimas instrucciones de Conselleria, el Ayuntamiento, al igual que otros

consistorios que se encontraban en la misma situación, pudo desembolsar la primera fase del programa, un máximo de cien euros por alumno, financiados por la Diputación de Alicante y por la Conselleria de Educación que ha asumido su parte y la correspondiente al ayuntamiento.

Para Pastor, "esta iniciativa que trata de universalizar la educación, a pesar del trabajo añadido y de los inconvenientes inespera-

dos, realmente, ha supuesto para los ayuntamientos un ahorro en esta partida de ayudas como es nuestro caso, ya que hemos podido reducir los gastos en partidas de ayudas a educación que hasta entonces asumíamos, ya que, antes de la llegada de Ximo Puig a la Generalitat, la Conselleria de Educación no facilitaba ningún tipo de ayuda". En este sentido, además, la edil hizo referencia también a las críticas y

al cuestionamiento del programa por parte del Partido Popular, manifestando que "está muy bien que la oposición se preocupe y se interese por el pago en algo tan necesario como esta cuestión, pero aquí no cabe sembrar dudas. Se adquirió un derecho y cumplimos con esa premisa. Tenemos sobre la mesa un programa que garantiza la igualdad y la universalidad en la educación, algo que en tanto tiempo de gobierno del PP nunca se había hecho".

Aunque de las 598 solicitudes presentadas la mayoría quedan cubiertas en su totalidad en esta primera fase, el resto pendiente, hasta llegar a los doscientos euros, será abonado en la segunda fase a aquellos que cumplieron las condiciones del programa. Es decir, a los que entregaron los libros en los centros, durante el período establecido al efecto, para la consiguiente puesta en funcionamiento de los bancos de libros con el inicio del actual curso escolar.

Aprobada la jornada continua en el colegio Cervantes

Un total de 256 colegios de la provincia llamaron a los padres a votar el pasado 15 de septiembre para que expresaran su opinión respecto al cambio de la jornada escolar, entre ellos el colegio público Cervantes de Monóvar.

La consulta llegaba una vez que el centro contaba con la aprobación por parte de Conselleria del plan específico de organización de la jornada, el cual tendrá una vigencia de tres años. Tras esta fase, los padres eran los siguientes en expresar su postura al respecto

mediante el proceso de votación, ya que se requería la obtención de un mínimo del 55% de votos favorables de la totalidad del censo de padres y madres para la aprobación del horario escolar a partir del 1 de octubre.

En el colegio Cervantes, el porcentaje de votos afirmativos fue del 65%, situándose la participación en el 77%. Un total de 578 personas tenían derecho a voto en el centro, contabilizándose tras el recuento final 455 votos, 383 de ellos favorables y 72 contrarios a la propuesta planteada.

Recuento de votos tras la jornada de votaciones en el centro.

ANIVERSARIO

Biblioteca Pública: 50 años en Monóvar

ALICIA CERDÁ.

Si bien tenemos antecedentes de lectura pública en Monóvar, en el intento de crear una Biblioteca Popular en las Escuelas Graduadas de niños durante los años de la II República...

Fue en 1966 cuando en Monóvar comenzó a funcionar la Biblioteca Pública Municipal, hasta hoy. Se inauguró siendo alcalde D. Joaquín Albert Herrero el 7 de septiembre de ese año a las siete de la tarde, justo antes de la tradicional Exposición de Pintura. Para establecer el servicio de lectura pública en nuestra ciudad, integrado en el Servicio Nacional de Lectura, ya en 1958 el Ayuntamiento había suscrito compromiso con D. Isidro Albert Berenguer, director del Centro Coordinador de Bibliotecas de Alicante. Solo faltaba encontrar el local adecuado. Se llegó a encargar al arquitecto municipal proyectar la elevación de una planta del edificio municipal en la calle del Padre Juan Rico, pero las dificultades que conllevaba esta obra dejó en saco roto la biblioteca pública hasta 1961, en que la Caja de Ahorros del Sureste de España comunicó al ayuntamiento un vasto proyecto cultural: la creación del Museo Azorín. Para ello, la Caja había adquirido la casa familiar del maestro Azorín, en la actual calle Salamanca, y conociendo la intención del

Ayuntamiento, le ofreció generosamente la posibilidad de instalar la Biblioteca Pública Municipal en el ala izquierda de la planta baja. La Caja se hizo cargo de la adecuación del local y de dotarlo para ambos fines: Museo Azorín y Biblioteca Pública Municipal. En atención a las facilidades dadas por el propio maestro Azorín y sus familiares, y en atención a los hermanos de Azorín, Amancio y Amparo, que todavía vivían en la casa, les habilitó en el mismo inmueble una vivienda suficientemente confortable para que la ocuparan; y además, otorgó a D. Amancio una paga vitalicia de 1.500 pesetas mensuales en compensación por las rentas que había dejado de percibir por el alquiler de algunas dependencias de la casa que habían de ser desalojadas totalmente para llevar a cabo el proyecto Museo Azorín y Biblioteca Pública. Por su parte, el ayuntamiento estaba exento de pagar alquiler ni renta alguna mientras mantuviese la Biblioteca allí. En cualquier momento, podía trasladar la biblioteca a otro lugar, llevándose únicamente, lo que hubiera aportado en libros. Las obligaciones del Ayuntamiento se limitaban a designar y pagar al personal bibliotecario.

Mientras se realizaron las obras y la adecuación de todo el espacio, el trámite administrativo con la Dirección General de Archivos

y Bibliotecas dependiente del Ministerio de Educación Nacional siguió su curso. El 4 de agosto de 1965 se firmó el Concerto de Bibliotecas entre el Ayuntamiento y el Centro Coordinador y el 9 de mayo de 1966 el Ministerio aprobaba la creación de la Biblioteca Pública Municipal de Monóvar. A grandes rasgos el concierto conllevaba una serie de derechos y obligaciones entre ambas instituciones, la aportación de un lote fundacional de 1.500 libros, material bibliotecario y asesoramiento técnico por parte del Centro y por parte del Ayuntamiento asignar una cantidad anual para el funcionamiento de la misma no inferior a 12.000 pesetas. El primer año de funcionamiento se limitó a 5.000 pesetas.

El cargo de bibliotecario recayó en D. José Vicente Corbí, que también ostentaba el cargo de cronista de la villa. Le sucedió D. Salvador Crespo Picó hasta 1977, y a éste D. Manuel Sebastian Sevilla. En 1993 se creó la plaza de técnico de biblioteca y archivo que ocupa quien suscribe.

La proliferación de nuevos edificios culturales de los 80 también llegó a Monóvar y en 1988 se inauguró la Casa de Cultura en el espacio que había ocupado el antiguo mercado. La Biblioteca abandonó la Casa Museo Azorín y se trasladó a la única sala de la

1ª planta del edificio. En 1995 el auge y la proliferación de usuarios hizo necesario dotar de espacios diferentes a la población menuda de la adulta. La sala infantil y juvenil se instaló en la planta baja hasta el año 2002 en que se traslada a la 2ª planta. En 2014 la necesidad de ubicar el Centro de Adultos Freire en la Casa de Cultura, se traslada de nuevo a la planta baja, donde la encontramos ahora.

50 años de vida han dado para mucho, también es cierto que podrían haber dado para mucho más... pero lo importante es que ahí está. La biblioteca ya no sólo es una colección de libros seleccionados. En ella puedes encontrar multitud de nuevos soportes y nuevos servicios que van mucho más allá de la consulta en sala y el préstamo a domicilio. Quizá hay quien crea que ante el mundo virtual en el que vivimos inmersos, el libro sea un objeto del siglo pasado, y las bibliotecas también, sin embargo, no es cierto, las bibliotecas públicas no morirán nunca porque son la institución más libre, democrática y universal que existe. Muy mal presagio sería si las perdiéramos.

Así pues, hay que celebrar este 50 aniversario de nuestra biblioteca, de hecho, ya lo estamos haciendo con multitud de actividades desde el pasado mes de septiembre hasta junio de 2017.

PRÓXIMA ACTIVIDAD

Durante el mes de septiembre han sido varias las actividades realizadas por la Biblioteca a propósito de este cincuenta aniversario. Todas ellas a cargo de "El Paraíso del Cuento". Una interesante programación que sigue adelante el próximo 26 de octubre, a las 20:30h, en el auditorio de la Casa de Cultura, con una lectura dramatizada de una selección de

textos de El Quijote. La actividad está patrocinada por el Instituto Alicantino de Cultura "Juan Gil-Albert" que se suma así a la celebración de la biblioteca.

La selección de textos y la lectura estarán a cargo de José Manuel Garzón, director de la compañía ilicitana de teatro La Nona, que ha representado un amplio abanico de las obras más reconocidas del teatro mundial.

CORPORACIÓN

El nuevo edil tomó posesión

A principios de agosto se incorporaba a la corporación municipal el concejal de Veïns de Monóver, Cristian López Alcaraz. Tras la renuncia al acta de concejal de su compañera de partido, Noelia López, Cristian pasaba a ocupar su lugar como miembro de la oposición. Para el nuevo edil, la decisión de formar parte de la política municipal "viene desde hace tiempo, ya que no era de mi agrado ver como mi pueblo iba año tras año a peor". Manifiesta que es del pensamiento de que "no nos podemos conformar con lo que hay, ni criticar y no dar ninguna solución". Señala además que "la política siempre me ha llamado" y que cuando conoció a Veïns "vi que mucha gente pensaba como yo y era un grupo con ganas de trabajar por y para Monóvar". Califica su incorporación como muy buena y considera que "ahora solo queda dar lo mejor e intentar que nuestro pueblo vaya también a mejor".

JOVENTUT

Tots a ballar novament

El 29 d'octubre els més jòvens tindran l'oportunitat de mostrar de nou les seues coreografies a Operación Fama.

Participants en l'edició de 2015.

Des de fa ja nou anys, cada octubre arriba l'oportunitat perquè els més jòvens mostren davant el públic la seua destresa a l'hora de preparar coreografies i de desenvolupar-se dalt de l'escenari. Enguany, des de la Regidoria de Joventut, no han oblidat incloure dins de la seua programació aquesta activitat tant demandada i, per tant, el pròxim 26 d'octubre el Teatre Principal acollirà la novena edició d'"Operación Fama".

Tres són les categories establertes al concurs. La primera, per als xiquets nascuts de 2009 a 2007; la segona, per als nascuts entre 2006 i 2004 i la tercera per als més majors. Als grups ja habituals en aquesta convocatòria segur que s'afegiran noves formacions

o participants a nivell individual que optaran als premis contemplats en les bases. Dins de cada categoria, aquests premis són un primer, segon i tercer premi de 100, 75 i 50 euros respectivament, més diploma al millor ballari/na, i al millor vestuari de grup. Guardons que atorgarà el jurat després de valorar les diferents actuacions tenint en compte la creativitat escenogràfica, el ball o coreografia, el vestuari i maquillatge, l'expressió corporal i la coordinació del grup.

Però, a banda dels premis, com en edicions anteriors, tots els participants estaran invitats a una acampada monogràfica de ball que es portarà a terme amb posterioritat a l'acte. Tota una experiència a tenir en compte.

EMPLEO

Donación a Cruz Roja Monóvar

Entrega del material a Cruz Roja.

La Concejalía de Empleo ha realizado una donación a Cruz Roja Monóvar de los productos "consumibles" que no han sido utilizados en el Taller de Empleo "Monóvar Emplea II". En concreto, han sido un total de quince cajas de productos como empapadores, gasas, pañales..., los que se entregaron a Cruz Roja para su distribución entre aquellos que más lo necesiten. Productos de consumo básico diario para personas mayores o dependientes, que suponen un coste elevado y ocasionan gastos continuados a las familias.

El responsable del área, José Alcaraz, manifestó que "es una satisfacción añadida el hecho que además de que el Taller de Empleo haya sido un éxito en cuanto a formación y empleo, también se haya podido contribuir con esta donación de productos a Cruz Roja".

PUNTS DE VENDA D'EL VEÏNAT

LIBRERÍA

Cervantes

FRANCISCO CARRILLO CANO

Comunidad Valenciana, 2
03640 Monóvar
Tel. 96 547 26 44/96 547 26 64

Librería - Juguetería

A2orán

Mayor, 176
03640 Monóvar Tel. 96 547 34 61

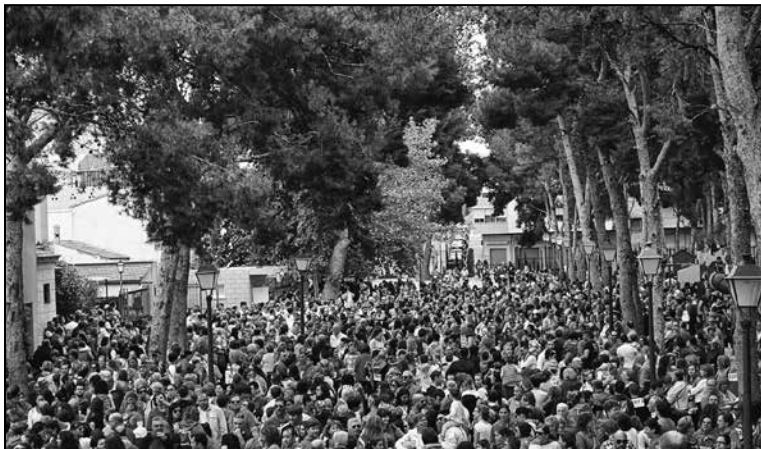
LIBRERÍA · PAPELERÍA · PRENSA

Martínez
"A CA PACO"
LOTERIAS Y APUESTAS DEL ESTADO

Plaça la Sala, 6
03640 Monóvar Tel-Fax. 96 547 03 91

MARCHA

Todo a punto para la segunda Marcha Rosa en Monóvar

Marcha Rosa en Monóvar en 2015.

Después del éxito del año pasado, desde la Junta local de la Asociación de la lucha contra el cáncer se ha organizado nuevamente la Marcha Rosa en Monóvar. La convocatoria esta vez será el domingo 16 de octubre y se seguirá el mismo itinerario que en la primera edición.

Cerca de tres mil personas participaron el año pasado en esta marcha solidaria, una cifra que se espera igualar o superar en esta edición.

A las once de la mañana está previsto que los participantes inicien el recorrido desde la Plaza de Toros para terminar nuevamente en el parque de la Alameda.

La venta de dorsales para los participantes, por precio de dos

euros, se está realizando en las dependencias de Casa de Cultura y en el comercio de Salvador Vidal donde, además, pueden adquirirse las camisetas de la asociación por un precio de cinco euros.

Al igual que en la primera marcha llevada a cabo en nuestra población, al cierre de esta edición, estaba confirmada la participación de la agrupación musical La Artística y la asociación de Nanos i Gegants, así como del gimnasio Corpore desde donde prepararán alguna coreografía para el cierre de la actividad en la Alameda. Desde la organización animan a participar al mayor número de gente posible para que también este año la marcha resulte todo un éxito.

FESTA

Celebració del 9 d'Octubre

L'acte institucional a la plaça de la Sala obrirà la programació preparada amb motiu del Dia de la Comunitat Valenciana.

Espectacle de poesia per a infants de 6 a 6000 anys a càrrec d'Andreu Galan

QUI NO SAP RIURE NO SAP VIURE

DIUMENGE, 9 OCTUBRE 2016 12.30h.

Sala Polivalent del Kursaal Fleta

Entrada lliure

AJUNTAMENT DE MONÓVER
Regidoria de Cultura

vagabondos

Qui no sap riure, no sap viure
Andreu Galan
dibuxos de Lluís Demaro

PREMI ATRAPALLIBRES
Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians

Amb la lectura del parlament amb motiu del 9 d'Octubre començarà el guió d'actes programat per commemorar el Dia de la Comunitat Valenciana. L'acte institucional ha quedat programat per a les onze del matí a la plaça de la Sala, on mitja hora més tard començarà el recital del monover Arturo Deltell, qui cantarà a Vicent Andrés Estellés.

Habituals d'aquesta cita, també faltaran enguany els Nanos i Gegants que a les dotze del migdia iniciaran una desfilada en la que, com sempre, de segur que hi tindran un gran nombre d'acompanyants.

La celebració es completarà amb l'espectacle *Qui no sap riure, no sap viure*, basat en el llibre del mateix títol guardonat en el XXV Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians i Atrapallibres. Espectacle a càrrec del poeta i contacontes Andreu Galan, que es portarà a terme a les dotze i mitja a la sala polivalent del Kursaal Fleta. Una proposta dirigida a xiquets i xiquetes a partir de sis anys.

I per a posar el punt i final, a la una de la vesprada, s'inaugurarà la Mostra d'artistes plàstics monovers que podrà visitar-se al Kursaal Fleta fins al 30 d'octubre.

FIESTAS

Participación en las Fallas de Elda

Las reinas mayor e infantil Septiembre 2016, acompañadas por parte de sus cortes y por miembros de la Junta Festerá, participaron en la ofrenda a los patronos organizada en Elda con motivo de la celebración de sus Fallas. Con anterioridad al acto tuvo lugar una recepción en el

ayuntamiento de la localidad, donde el alcalde, Rubén Alfaro, recibió a las distintas delegaciones que se desplazaron hasta Elda atendiendo a la invitación recibida por parte de la Junta Central de Fallas. Invitación que seguro no será la última para las componentes de nuestras Cortes.

PREGÓ 2016

Pregó Festes 2016. Maruja Sotorres.

A mon pare

Bona nit, veïns i veïnes de Monòver! Bona nit, amics que ens acompanyeu!

Aquí estic amb l'encàrrec d'anunciar-vos que dins d'uns minuts donarem inici oficialment a les festes de setembre 2016 en honor a la Mare de Déu del Remei. I ho faig amb les úniques credencials de ser monovera i mestra d'escola jubilada. Amb sincera humilitat he de dir que quan em van cridar per oferir-me fer el pregó em pareixia escàs el meu bagatge tenint en compte l'immens honor que suposa dirigir-se a tota la població en un acte com el que ens reuneix hui aquí i vist el perfil dels pregoners que m'han precedit. Però també vos dic que vaig tardar poc a substituir eixe sentiment per una càrrega d'il·lusió desbordant, d'agraïment a l'equip que va confiar amb mi i d'un gran sentiment de responsabilitat per fer-ho el millor possible.

El que va ser el meu alumnat sap que jo em defenc millor entre matemàtiques i músiques, que no entre lletres, però el privilegi de poder viure una experiència com esta fa que pose el major interès a trobar les paraules que em deixen expressar com a monovera part del que jo sent per la festa, pel poble i pels seus veïns i com a mestra compartir unes breus pinzellades de l'experiència viscuda treballant aquí, en el poble que em va vore nàixer.

Sóc conscient de què hui aquí m'han portat els antics alumnes, que me recorden amb generositat, obviant les errades que de segur vaig cometre i magnificant els encerts, que algun n'hi hauria també, dic jo. Per això el meu agraïment a tots ells. A més vull pensar, que amb mi es reconeix el treball de tots els mestres d'escola que s'han dedicat o estan en este moment dedicant-se a l'educació dels xiquets i xiquetes de Primària a Monòver. De tots els centres, tant dels que conec per haver-hi treballat: el Cervantes, l'Escriptor Canyís i el Ricardo Leal, com dels que no conec com a mestra, l'Azorín i el Divina Pastora, que va ser la meua escola fins que vaig anar a l'Institut. Tots ells encaren l'educació dels monovers menuts amb el millor dels propòsits: formar uns bons ciutadans per al poble del futur. Els mestres deixen marca en l'experiència personal dels xiquets, per això tenen la responsabilitat, juntament amb les famílies, d'afavorir tot el que puguem el seu desenvolupament en positiu, sent exemple per a ells, donant-li valor a l'esforç i al treball, ajudant-los a descobrir les seues capacitats, a obrir els ulls a la vida, induint-los a estar atents a tot el que els envolta, a observar per aprendre i a aprendre per a créixer: intel·lectualment, personalment i socialment.

Amb eixos propòsits ho vaig encarar jo quan vaig arribar l'any 1973 al Col·legi Cervantes carregada d'il·lusió, però també de respecte per allò que em trobaria, conscient de la meua inexperiència. Allí em quedaria fins a 1982. Des del 1973 fins al 1982, els anys, crec jo, més apassionants de la nostra història recent. Tots uns anys d'enorme transformació política, econòmica i social. L'escola també ho va reflectir: vam passar, per exemple, de les classes de xics a un costat de l'edifici i les classes de xiques a un altre a la coeducació, del castellà com a llengua única a impartir classes de valencià i anglès, van canviar els mètodes de lectura i escriptura, els llibres de text, els mètodes didàctics, la formació dels mestres... El magisteri lluitava amb força per la dignificació de la professió i per la transformació democràtica de l'escola. Però per damunt de tot això estava l'alumnat, per qui s'havia de treballar. On no hi havia recursos hi havia imaginació i hores de treball. A les

L'alcalde amb la pregonera i el pregoner infantil.

classes uns quants atrevits afegíem la música i el teatre. Els cants del cor escolar i les obretes teatrals com activitats extraescolars estimulaven l'alumnat i ens aportaven experiències gratificants als mestres.

El Col·legi Cervantes va ser la meua escola d'aprenentatge, els meus primers anys de mestra. I els mestres, com en totes les professions, anem aprenent a mesura que acumulem experiència. Així que, encara que de tots i cadascú dels alumnes he après i m'han donat grans lliçons de vida, vull mencionar per la seua tendresa aquell curs de xics de sis anys que va estar al meu càrrec el primer any que vaig treballar i per la complicitat i el vincle que encara mantenim a la promoció última d'aquest centre que va estar amb mi durant tres cursos, la promoció del 82.

El pas per l'"Escriptor Canyís", va estar altra experiència única per la il·lusió i la complicitat d'un equip de mestres del Cervantes que encaçalats per Vicent Castaño (a qui, permeteu-me que diga, tant li deu culturalment este poble) ens vam embarcar en l'aventura d'anar a obrir un nou centre per a dur a terme un nou projecte d'escola. I la veritat és que va ser l'escola dels projectes educatius i sobretot de l'apertura a la col·laboració dels pares i mares d'alumnes.

El director, Vicent Castaño, era un autèntic terratrèmol, que ens sacsejava a tots, mestres, alumnat i famílies, en una activitat intensa i enriquidora. I cadascú aportava el que sabia i podia. Jo, per suposat, també vaig tindre el meu cor escolar. Ens vam portar el primer premi i tot en un festival provincial de nades que es va celebrar al Teatre Principal! Les activitats extraescolars i de convivència eren contínues. Podria contar-ne moltes, però com a exemple de què en este col·legi érem com una gran família vos diré que un dia ens vam anar tota l'escola, mestres, famílies i alumnat en una excursió a Calasparra, al Santuari de "La Esperanza". Set autocars, crec recordar que van eixir. I allí, a la vora del riu, ens ho vam passar d'allò més bé. En el cor portaré sempre a l'Escriptor Canyís i a tota la comunitat educativa d'aquells anys.

I ja per al curs 90-91 vaig rebre l'encàrrec d'anar de professora de suport de la línia en valencià que es va encetar al col·legi Ricardo Leal. Vos imagineu millor faena que dedicar-se a ensenyar a xiquets i xiquetes de 4 i 5 anys a través del joc? Això feia jo, complementat amb algunes altres classes. Amb els de preescolar jugant, cantant i dramatitzant els estimulava a parlar en valencià. També vam fer obretes de teatre i ens vam anar tots els d'Infantil i primer un parell de dies de colònies a Agullent. Els mestres i els xiquets, sense monitors. La mar d'atrebits. Nosaltres els ajudàvem a vestir-se, els donàvem de menjar, els portàvem d'excursió, ens encarregàvem de les activitats, els dutxàvem, els gitàvem... I vam acabar rebentats, però contents! Van ser dos cursos molt gratificants, completament distints a tot el que havia fet abans.

Estes experiències professionals les he compartides amb vosaltres amb orgull, però esta mestra també se sent orgullosa de Monòver, del meu poble, de la seua gent, de la seua cultura i tradicions. Un poble que m'ha vist créixer entre la part alta del carrer Sant Francesc, on vaig nàixer i el carrer Bartolico, on vivia la meua amiga Luisi "La Bugarella", amb qui mai he perdut el contacte i que hui ja és com una germana. Que disfrutava de la infància entre jocs de carrer i entre pans de xocolata o, de tant en tant, de tonyina o de moixama que anava a què m'ompliren amb una pesseta en la tenda de Vicenta i Pepe. Que esperava l'estiu per a eixir a comprar un xàmbit o un cucurutxo quan passava el carro d'Olegario o un gotet d'orxata d'avellana de Pepe "El Xurrero"; o per anar alguna nit a dormir als Molins, a la casa dels iaïos, perquè allí col·locàvem lones a la porta del carrer i els més menuts gitats miràvem les estrelles, i a voltes en apareixien fugaces com en la nit de Sant Llorenç. També recorde com en un somni quan se n'anava ma mare a la "Font de Masianet" o de la Sénia amb els cànters o els poals a per aigua o a llavar la roba al llavador del costat del convent, on ara està el mercat.

I com no recordar, tant que m'agrada a mi cantar, trossos d'aquelles cançonetes que acompanyaven els nostres jocs o tradicions i que ens transmetien els nostres majors? Com eixa de "Tots en un rogllet, menjant figues de pala, passa un senyoret i tira una pesseta, tira-me-la a mi, que sóc la més pobreta...". O esta altra: "Tres i nou, gira la cua, gira la cua, tres i nou gira la cua de l'esquirol...". O la que entonàvem camí de menjar-nos la mona els dies de Pasqua o els dijous de berena: "Anem'on xiques que hui es dia de berena, allà a la rambla o a La Pedrera...". I els que tenen la meua edat recordaran com per Sant Pascual eixiem en grupets de amiguets o amiguetes pel barri amb una imatge del sant damunt d'unes andes, que en el meu cas les havia fetes mon pare, adornades amb flors cantant allò de "San Pascual bendito, San Pascual Bailón, Santo milagroso, Santo del Señor" i esperàvem que ens donaren alguna monedeta els veïns o veïnes.

I les festes? L'arribada de les festes s'anunciava en ma casa per una bombeta elèctrica, una "pera", que ja per a l'alborà de Santa Bàrbara col·locava mon pare damunt de la finestra de l'habitació de dalt que donava al carrer i que hi quedava fins que acabaven totes les festes. Per a mi era tot un cerimonial i esperava el moment de col·locar-la amb moltíssima il·lusió. Ara tenim uns meravellosos arcs lluminosos multicolors que ens alegren la vista i animen els carrers i la festa, però els meus records i el meu sentiment em diuen que aquella llumeneta és incomparable.

Molts records tinc de les festes de setembre de la meua infància però cap com el que vaig a contar-vos. Perquè per a mi una part important de la festa durant quasi tota ma vida ha sigut vore a mon pare anar-se'n any rere any a preparar el pavelló de la Mare de Déu en l'altar major de l'església. Ell i altres treballadors de la fusteria d'Enrique "Cardosa" eren els encarregats de deixar-ho tot preparat per a les festes. Però mon pare, a més a més, va estar durant més de 40 anys encarregat de baixar

i pujar a la Verge per a la processó i el besamans a través del mecanisme habilitat per a fer-ho i que ha anat canviant a través del temps. Puc assegurar-vos que quan jo era xicoteta era ben rudimentari.

Tindria jo 6 o 7 anys quan vaig anar per primera volta amb ell el dia del besamans per a vore com ho feia. Des de la capella de la Mare de Déu accedíem darrere de l'altar i per unes escales al lloc on hi havia un torn que activava el mecanisme que desplaçava a la Verge. El torn era manual, tenia una corda enrotllada que a l'altre extrem s'unia a una guia de fusta que portava a la Mare de Déu amunt i avall a mesura que la corda del torn s'anava enrotllant o desenrotllant. Com era manual mon pare començava a girar la maneta del torn quan des de baix, des de l'altar, tocaven una campaneta i tenia que anar a pols, molt poc a poc, donant-li a la corda al temps que el poble cantava a la Verge del Remei ("...Pues sois Madre del Remedio, remediadnos Gran Señora..."). Parava quan li tocaven altra volta la campaneta per avisar que ja havia arribat on calia. Poseu-vos en la meua situació de xiqueta, perquè jo vos puc assegurar que a mi el cor se m'emballava i em quedava sense respiració fins que acabava tot, pensant si a mon pare en un moment de debilitat se li escapava la maneta del torn i se n'anava pel seu compte la Mare de Déu cap avall davant de l'espant de tota la feligresia. No va ocórrer mai, és clar. Ni ho farà, ara menys, perquè tot és molt modern, mecanitzat, més precís i més segur.

El vincle de mon pare amb la Mare de Déu, tenint cura de la seua imatge i sempre al seu costat en les processons, ha quedat simbolitzat en una palmera, ara encara xicoteta, que llueix al jardí de l'església. La teníem a casa, tenia un significat especial per a nosaltres i ma mare va voler que la trasplantaren allí en el seu record.

Estimats veïns, ja està aquí la festa. I estar de festa és trencar amb la quotidianitat, és relacionar-nos amb amics i veïns, és viure una experiència que entra pels sentits: l'abraçada amb els que retrobem en les festes, l'alegria de la llum en els nostres carrers, els sons dels trons i de la música, l'olor de la pólvora, els sabors dels nostres dolços i menjars. Vos anime a disfrutar d'esta festa nostra, des d'este moment a la traca final, des dels nanos fins a les revetlles, que n'hi ha de tot i per a tots els gustos i creences. Per a mi estes festes ja són especials, úniques i inoblidables. Moltes gràcies a tots per haver-ho fet possible.

Monovers, monoveres: Eixiu al carrer, que estem de festa!

Visquen les festes de setembre, visca la Mare de Déu del Remei i visca Monòver!

Maria Sotorres Gimeno.

FESTES

Errades i encerts de les festes

Elevada participació a la desfilada multicolor i novetats a l'ofrena en unes festes on els xiquets han sigut protagonistes.

El tobogan aquàtic es va convertir en l'atracció principal de la Banyà.

El pregoner infantil durant la seua intervenció des del balcó de l'ajuntament.

L'acte d'exaltació va congrega un any més un nombrós públic al parc de l'albereda per acompanyar a les xiquetes i jòvens de les Corts d'Honor 2015 i 2016. Totes elles, juntament amb els convidats d'altres poblacions, arribaven al parc al ritme que marcaven la colla El Xirivell i l'agrupació musical La Artística, formació que posteriorment va manifestar el seu malestar en considerar insuficient la il·luminació en la zona ocupada per la banda. Però, exceptuant aquesta polèmica, l'acte va lluir com s'esperava, amb un magnífic escenari, l'emoció de les components de les Corts i tot conduït per José Emilio Carbonell i Gema Martínez com a presentadors de l'acte. A més, per primera vegada, el parc de l'albereda acollia també el sopar posterior a l'acte després que l'any passat aquesta idea no poguera materialitzar-se per causa de la pluja. I és que si l'any passat la pluja va motivar la suspensió d'alguns actes, enguany ben al contrari, un intens calor ha fet imprescindibles gorres i ventalls per a participar en determinades activitats.

La solta de vaques pel carrer ha tornat per segon any consecutiu a la programació.

DOBLE PREGÓ

Una de les novetats d'enguany va arribar la nit del pregó. Després de l'entrada de bandes, amb homenatge inclòs, en tant que La Artística va voler homenatjar a Antonio Botella en el desé aniversari de la seua mort, l'atenció passava del taulat de la plaça de la Sala a la balconada de l'ajuntament on s'estrenava el pregoner infantil. El xiquet Miguel Pérez Cano es va convertir en el primer pregoner infantil de

Monòver, i ho feia amb un ampli somriure que es contagiava en els congregats a la plaça. Tot per, acte seguit, donar pas a la pregonera oficial de 2016, Maruja Sotorres, qui fins i tot posava a cantar els presents algunes estrofes de cançons populars de Monòver.

ELS XIQUETS PROTAGONISTES

A banda de tenir el seu propi pregoner, els xiquets han sigut, sens dubte, un dels sectors amb més activitats pensades per a

ells dins del guió. Activitats que s'encetaven amb la gran banyà al barri Borrasca, que enguany va tenir un tobogan aquàtic que va enregistrar llargues cues durant tot el matí, no sols de xiquets sinó també de participants més majorets que no es van resistir a provar aquesta experiència. Això sí, amb tobogan o sense, tots els que es van acostar fins aquest punt van acabar mullats d'una o altra manera en tant que les pistoles d'aigua, mangueres i poals es van encarregar de que ningú tornara a casa com si res.

Així mateix, durant els dies de festa els inflables tant al parc de l'albereda com a la Sala, han tingut una assistència destacada i també es van portar a terme activitats puntuals com teatre, globotà o la traca de caramels, pensades especialment per a aquest públic. Tot sense oblidar la seua fidelitat als Nanos i Gegants que enguany han avançat un poc el seu horari habitual perquè també els pares puguin gaudir dels vermuts, que van tornar a estar d'allò més concorreguts durant tots els dies de festa.

Les Corts d'Honor en l'acte d'exaltació 2016. Fotos: El jardinet.

Les carrosses i la traca infantil.

L'ofrena floral al jardí de l'església va ser la principal novetat de l'ofrena.

ACTES MOLT PARTICIPATIUS

Pel que fa als actes centrals de les festes, tant l'ofrena com la desfilada multicolor van tenir una destacada participació. Les carrosses, amenitzades novament per xarangues, van estar d'allò més animades i l'ofrena, amb la introducció de novetats destacades per part de la Junta Festera, també va ser un acte molt participatiu. No tots van considerar adequat el canvi d'itinerari de l'ofrena ni altres de les modificacions de l'acte però, sens dubte, el treball d'organització efectuat per la Junta Festera va ser important. L'ofrena va comptar amb un elevat nombre de delegacions

festeres d'altres poblacions i el jardí de l'església va lluir al màxim gràcies a l'ofrena floral preparada als peus de la imatge de la Mare de Déu.

CRÍTQUES

A l'igual que l'edició anterior, enguany la majoria de crítiques han estat centrades en la supressió de revetlles al parc de l'albereda, si bé és cert que les actuacions de la plaça de la Sala van estar d'allò més animades, especialment els dies 8 i 9 amb el Tribut a Sabina i la música dels 80 que va reunir a molts seguidors que no van deixar de ballar i cantar els temes interpretats a l'escenari.

En altre ordre de coses, tampoc la pirotècnia ha aconseguit l'aprovat del públic. La mascletà nocturna del 7 de setembre va defraudar el nombrós públic congregat al parc del Salitre, on no es van escoltar els aplaudiments d'anys anteriors després de l'últim tro. Millor valorades, això sí, van estar les mascletaes diürnes i l'alborà.

Errades i encerts que ara han de ser valorats per tal de començar amb els preparatius de les festes 2017, sempre deixant un marge, encara que mínim, per al merescut descans de tots aquells que s'han implicat en l'organització dels diferents actes festius.

VALORACIÓ

"La resposta ha estat bona"

Mª Amparo Maestre.

Per a la regidora de Festes, Mª Amparo Maestre Díaz, la valoració de les festes de setembre "és molt positiva perquè hem aconseguit donar un programa per a tots els dies de festa durant tot el dia. I durant tots els actes la resposta de la gent ha estat bona".

Considera que les novetats introduïdes han estat ben rebudes "començant per la banyà, amb l'atracció principal del tobogan aquàtic que va ser molt divertit". Al temps que destaca també l'ofrena que "ens ha permès projectar-nos de cara a l'exterior, fent més visible l'acte".

D'altra banda, també està satisfeta amb les revetlles a la plaça de la Sala que "ha estat molt animada i amb atraccions també per als xiquets". En relació a les crítiques sobre la supressió d'activitat durant les nits a l'albereda assenyalava que "en un pressupost tan ajustat es va optar per portar la festa al centre del poble", una opció que considera "beneficia a tots i també permet que no falte animació al centre en tant que deixar-lo sense res seria un poc trist".

Molt satisfeta es mostra també en relació a la desfilada multicolor, on la participació va ser excel·lent i va discórrer en un ambient d'allò més animat gràcies a la recuperació de les xarangues".

"Per tot això i amb un pressupost de vora 175.000 euros, el repte s'ha aconseguit".

CULTURA

344 obras compitieron en el salón de fotografía

Un total de 344 obras de 81 autores optaron este año a uno de los premios del concurso de fotografía Fiestas de Septiembre.

A lo largo de las últimas semanas han podido visitarse en las instalaciones del Kursaal Fleta las fotografías que formaron parte de la muestra que recogía las obras participantes en el XLVIII Salón Internacional de Fotografía Fiestas de Septiembre. Un total de 344 obras tomaron parte este año de la convocatoria, cifra superior a la registrada en la edición anterior donde se contabilizaron 296. De todas ellas, las premiadas, finalistas y seleccionadas para premio quedaron expuestas al público una vez el jurado emitió el fallo y determinó el nombre de las obras ganadoras de entre los 81 autores participantes, 32 de

Entrega del primer premio local a Mª Dolores Alfonso. Foto: El jardinet.

ellos de Monóvar. En la categoría de premios internacionales, la catalana Anna Selga Casellas se impuso con el premio a la colec-

ción y con el especial al retrato "Pepe Caneu". Mientras que el segundo y tercero internacionales fueron para Diego Pedra Benzal y

José Beut Duato, respectivamente, por sus obras tituladas "Triste Destino" y "Iron Swan". En el apartado de premios especiales, junto al destinado al mejor retrato se entregaron también el premio a la mejor fotografía deportiva que fue para Leire López González; el premio al paisaje, para Carlos Verdú Belda; y el premio espacios de lectura, que recayó en el monovero Vicente Martínez Rico. La lista de premiados se cerró con los de la categoría de locales, consiguiendo el primer premio Mª Dolores Alfonso y el segundo y tercero, respectivamente, Ferran Díaz Poveda y Mª Dolores Alcaraz Verdú.

FESTES

Les novetats en les altres festes de Monòver

Les pedanies monoveres i el barri de Santa Bàrbera van oferir una àmplia programació festiva durant el mes d'agost.

A bans que l'alborada anuncie l'inici de les festes majors, és altra alborada la que fa que arribe l'olor a pòlvora i el soroll al poble: l'alborada amb què comencen les festes al barri de Santa Bàrbera i enguany no va ser diferent. L'única diferència en aquesta última edició, pel que fa a la programació, va ser la supressió de la solta de vaques que tradicionalment no faltaven per Santa Bàrbera. La mesura no va ser del grat dels aficionats a aquesta activitat però, com responia la regidora de Festes, Mª Amparo Maestre, "la iniciativa partia de la pròpia comissió de festes del barri en preferir que s'invertira la quantitat destinada a festejos taurins en altre tipus d'activitats".

Però, a banda d'aquesta novetat, la resta de la programació no va variar respecte a altres anys així com tampoc ho feia la il·lusió amb què els veïns preparaven el barri per als dies de festa. La música va ser el tema elegit enguany per a engalanar els carrers amb claus de sol i siluetes de músics i ballarins al llarg de tot el recorregut fins l'ermita.

Així doncs, aquests van ser els motius que trobava enguany la Santa al seu pas durant la processó de baixada i muntada acompanyada pels acords de La Artística, membres de la Comissió i components de les Corts d'Honor. Però per aquestes el moment més esperat va ser, com no, l'acte de proclamació de les Reines al porxet, un acte que enguany a més es va fer servir per a homenatjar a un membre clau de la festa. El que fóra durant anys president de la comissió de festes de Santa Bàrbera, Pepe Picó, va ser nomenat president honorífic de les festes. Nomenament que rebia amb emoció i en relació al qual l'actual president, Ramón Sanchiz, destacava era d'allò

Les Corts d'Honor Santa Bàrbera 2016 a l'acte de proclamació. Foto. El jardinet.

Disfresses al Xinorlet.

Les festes de les Cases del Senyor.

més merescut pel gran treball realitzat.

Homenatges sorpresa a banda, les festes de Santa Bàrbera van transcórrer amb normalitat i van fer que l'activitat a la replaceta de l'ermita fóra ben diferent a un dia qualsevol, especialment en les jornades dedicades als més menuts en les quals els crits, rialles i carreres van ser la nota dominant. La tamborrada pel barri, la visita dels Nanos i Gegants, els inflables o les cucanyes preparades des del club Handbol Santa Bàrbera van contribuir a que la diversió per als xiquets i xiquetes estiguera garantida en

tot moment mentre les vesprades eren ja més relaxades amb els tradicionals actes religiosos.

FESTES EN PEDANIES

Però, durant el mes d'agost, l'animació tampoc va faltar a les pedanies. La Romaneta, les Cases del Senyor i el Xinorlet van seguir així a les Canyades de D. Ciro, la més matinera de les pedanies a l'hora de posar a ballar a visitants i residents. Pel que fa a les pedanies, la novetat més destacada va ser la solta de vaques nocturna a les Cases del Senyor, una activitat que els veïns i aficionats esperaven amb il·lusió

Homenatge a Pepe Picó. Foto: Jardinet.

La vaca tampoc va faltar a pedanies.

i que va resultar del grat del públic assistent, el que això sí va haver de tirar mà d'alguna prenda d'abric per a seguir l'espectacle ja que la temperatura no va resultar molt estiuenca.

Tant a les Cases com a la resta de pedanies, l'animació i les ganes de viure la festa com cal van portar els veïns i visitants a gaudir al màxim de les diferents activitats programades. Activitats que van anar intercalant-se amb dinars familiars o de germanor, que encara que fora de programa, no poden faltar. I si aquests tipus de reunions al voltant de la taula no poden faltar en festes, tampoc les anècdotes com per exemple el robatori d'una de les guitarres d'Els Movers en l'actuació que oferien a les Cases del Senyor.

Ara, instal·lats ja en la normalitat, no resta més que tornar a començar de nou amb els preparatius i esperar que les pròximes festes arriben igual d'animades.

INAUGURACIÓN

Homenaje a los fusilados

El 22 de octubre se inaugurará un monumento en el cementerio.

El cementerio municipal acogerá a partir del próximo 22 de octubre un monumento en memoria de las víctimas fusiladas por la dictadura franquista. La propuesta parte de la Concejalia de Memoria Histórica que quiere así rendir homenaje a las veintidos víctimas que pasaron por Consejo de Guerra y fueron fusiladas después del 39.

Según avanzaba la edil del área, Lourdes Pastor, "el monumento constará de un monolito que se ubicará sobre la fosa común existente al final del cementerio donde hay enterrados quince fusilados después de pasar por el Consejo de Guerra tras el 39". Cifra que, como señala, en realidad fue superior, al constar "veintidós fusilados del 39 al 45, por lo que en el monolito se colocará una placa en memoria de todos ellos donde figurará una relación con los nombres de estas víctimas, entre las que están Luis Corbí o Miguel Villalta, entre otros".

Según la edil de Memoria Histórica, "el monolito ha sido regalado por una cantera y la placa que se colocará en el mismo supone una inversión de 128 euros, aunque también se ha solicitado una subvención para esta actuación".

La inauguración está prevista para el domingo 22 a las 12 del mediodía.

DEPORTES

Siguen las gestiones sobre la piscina

El 26 de septiembre era la fecha anunciada para el inicio de una temporada que por el momento no es posible.

El pasado 7 de septiembre la empresa concesionaria de la gestión de la piscina cubierta anunciaba a través de las redes sociales la apertura de la temporada para el 26 de septiembre. Sin embargo, unos días antes de la fecha anunciada, el alcalde y el edil de Deportes informaban del cierre de la piscina tras la renuncia de la empresa Osmobra Consulting S.L. a continuar con la gestión de las instalaciones.

El alcalde señalaba que los responsables de la citada empresa habían comunicado la presentación en el juzgado de la documentación necesaria para entrar en concurso de acreedores. Una noticia, según Natxo Vidal, "totalmente inesperada" y que llevaba a los miembros del gobierno a manifestar sentirse "sorprendidos y, en cierto modo, engañados".

El alcalde aclaró que "fuimos nosotros mismos los que instamos a la concesionaria a manifestarse públicamente sobre cuándo tenían previsto comenzar la temporada, dado el retraso que se estaba produciendo en la

apertura". A raíz de este requerimiento, la empresa anunciaba el 26 de septiembre como fecha elegida para la reapertura de las instalaciones, si bien posteriormente la realidad fue diferente.

Desde el gobierno se apuntó que desde que fueron conocedores de la situación "no hemos dejado de movernos, y ya hemos dado los primeros pasos para intentar que el perjuicio para el servicio sea el menor posible, pensando fundamentalmente en los usuarios que, al igual que nosotros, no han conocido los verdaderos motivos del retraso en la apertura hasta ahora". Para el alcalde, "todo esto podría haberse arreglado mejor si hubiéramos tenido conocimiento de la decisión de la empresa hace más de un mes, cuando cerraron por vacaciones. Ya tendríamos el trabajo hecho. Ahora estamos dedicados a solucionar el problema, por lo que pedimos a los usuarios la comprensión necesaria ante esta situación, en la que el Ayuntamiento no ha tenido nada que ver". Al cierre de esta edición seguían las gestiones al respecto.

POLICÍA

Reconocimiento a la labor policial

Los policías locales Vicente Alvarado y Valeriano Caparrós recibieron de manos de la Consellera de Justicia, Gabriela Bravo, una distinción por el trabajo realizado en una actuación llevada a cabo meses atrás en nuestro municipio. Los dos agentes estuvieron acompañados en el acto de entrega por el dedil de Policía, Salvador Giménez y por la edil de Servicios, Verónica Amat, que se desplazaron junto a ellos hasta el municipio valenciano de Cheste donde tuvo lugar el acto.

Organizado por el Instituto valenciano de Seguridad Pública, IVASPE, esta es la primera vez que los agentes locales reciben este reconocimiento por una actuación. El origen de esta distinción está en una queja vecinal por un fuerte olor a marihuana que llevó a los agentes locales a encontrar más de treinta plantas y casi cuatro quilos de cogollo seco preparado para su distribución en el punto que había sido objeto de esta denuncia. El propietario de la parcela donde se requisó esta importante cantidad de marihuana pasó a disposición judicial y la actuación llevada a cabo se propuso ante el IVASPE para que se reconociera públicamente el trabajo realizado por los agentes. Un reconocimiento y felicitación que también fue tratado por el Pleno municipal y que finalmente acabó con la medalla entregada por parte de la Consellera en un acto donde se premió también a otros compañeros de la Comunidad Valenciana.

TRIATLÓN

Participación en el Triatlón de Alicante y Antella

CLUB TRIATLÓ BILAIRE.

El pasado 4 de septiembre se celebró la cuarta prueba del circuito Triwhite en Alicante. En distancia olímpica Juan López con un tiempo de 2 horas y 8 minutos se clasificó el 14º de la general absoluta y 5º veterano.

Alberto Antón con un tiempo de 2 horas y 12 minutos entró el 31º de la general absoluta, Miguel Pérez con 2 horas y 14 minutos el 38º, Miquel Hernández con 2 horas y 16 minutos el 45º, Rafa Díaz con 2 horas y 17 minutos el 53º y Gustavo Monzó con 2 horas y 18 minutos el 59º.

En la general absoluta por clubs, el Club Triatló Bilaire subió al pódium como tercer clasificado, consolidando la primera posición en el circuito Triwhite.

En distancia sprint Bryan Fernández debutó con un tiempo

Triatlón de Alicante.

de 1 hora y 17 minutos clasificándose el 95º de la general y 14º sub-23.

Gerson Navarro con un tiempo de 1 hora y 33 minutos entró el 233º de la general absoluta y en categoría femenina Raquel Sánchez con un tiempo de 1 hora y 40 minutos se clasificó la 45ª.

Por otra parte, el 23 de Julio se disputó la edición 27 del Triatló de Antella, prueba decana del triatlón de la Comunidad

Participación en Antella.

Valenciana. Los más de 500 triatletas inscritos tuvieron que nadar 1,2Km. en el Assut de Antella, más 32Km. de bici con la dura subida a la presa de Tous y 8,5Km. de carrera a pie. La prueba contó con una participación de lujo, ganando la misma el triatleta Víctor del Corral que cuenta en su palmarés con las victorias en los Iron Man de Arizona y Florida.

Por parte del club estuvimos

representados por 6 triatletas, siendo Cabanes el primero en entrar en meta con un tiempo de 1 hora y 53 minutos y clasificándose el 45º de la general absoluta y 6º veterano. Juan López con un tiempo de 1 hora y 58 minutos se clasificó el 100º de la general absoluta y el 18º veterano. Rafa Díaz con 2 horas y 3 minutos finalizó el 168º de la general absoluta.

Álex Martínez entró en la posición 218º de la general absoluta con un tiempo de 2 horas y 7 minutos, Gustavo Monzó con 2 horas y 10 minutos el 250º y Javi Paya con 2 horas y 14 minutos el 304º.

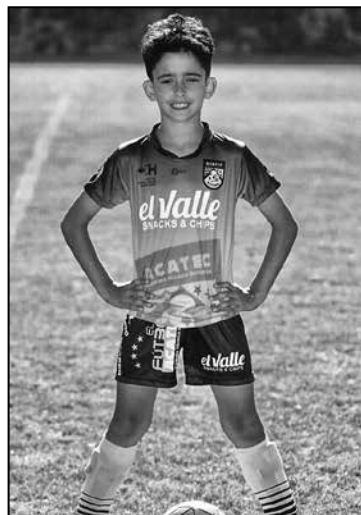
En la clasificación general por equipos el Club Triatló Bilaire Monóver se clasificó en la posición 15ª.

FÚTBOL

Ernesto Durá fue seleccionado para jugar con la selección Acatec Élite

Hasta Girona se desplazó Ernesto Durá este verano tras ser seleccionado para jugar en el Costa Girona Cup con la selección Acatec Élite prebenjamín. Este es un torneo de fútbol base de primer nivel que reúne a niños y niñas de todo el mundo para disputar diversos partidos con sus equipos o selecciones. Durante cinco días, el joven deportista monovero tuvo la oportunidad de jugar contra los mejores equipos del mundo y de vivir una experiencia única, con tiempo para combinar el fútbol con otras actividades lúdicas.

Defensa central procedente del Idella CF de Ernesto, destacan "su gran contundencia en el corte y su capacidad de anticipación.

Además de tener una buena salida de balón y visión para iniciar el ataque".

BÀSQUET

Nova directiva per al Club Bàsquet

ROBERTO SÁNCHEZ.

El passat 21 de juliol el Club de Bàsquet Monóver va finalitzar un dels tràmits del canvi de la nova directiva que al llarg dels últims diu anys ha estat dirigit per Víctor Manuel Jover, i ho va fer en el pavelló municipal recolzats pel regidor d'esports Salvador Giménez "Chaulo" i els membres de l'antiga directiva.

Els nous integrants són: com a president Blas Miguel Seller, vice-president Pau Miranda, tesorero Carlos Cuesta, secretari Enrique Miranda, director esportiu equips júnior i sènior Enrique Deltell, director esportiu equips de base Antonio Fernández i Roberto Sánchez com a responsable de mitjans de comunicació. La nova directiva va exposar el seu interès per millorar i augmentar

Membres de la nova directiva.

els equips de base, que els entrenadors estiguen titulats, intentar recuperar el bàsquet femení, ampliar la temporada, desenvolupar noves activitats i la creació d'un Facebook per a posar a l'abast de tots el CBM. Sense deixar de banda que el club continuarà amb la seua filosofia que tots aquells als que els agrada el bàsquet tenen cabuda.

Poco a poco a la deriva

Había una vez una ciudad, que, poco a poco fue a la deriva y perdió su calidad de vida, gracias a un gobierno socialista en mayoría. Septiembre mes para olvidar, mes de resultados para nuestro gobierno, premio al primer gobierno que consiente cerrar la piscina de Monóvar, premio a los 20€ mínimo, que todos los monoveros hemos pagado de más en nuestro recibo de Suma, de Ibi, y premio a las fiestas de barrio que nos han dedicado a todos los monoveros. Hablan en los medios de comunicación de metas conseguidas, de fiestas perfectas, de valoraciones estupendas, y aquí nos han dejado a todos los monoveros con tres palmos de narices, y lo mejor de todo es que no hace mucho se presentó una moción para que nuestras fiestas se declararan de interés turístico, y nos cargamos las fiestas. La situación económica del ayuntamiento la sabemos todos, cuando este gobierno se presentó a las elecciones, ya todos sabíamos la actual situación económica, pero nosotros desde el GIMV nos preguntamos:

- 1- ¿El gobierno socialista lo sabía?
- 2- ¿Es a las elecciones de Monóvar a las que se presentaron?
- 3- ¿Estaban capacitados para sacar adelante nuestra ciudad y mejorar la situación de nuestro ayuntamiento cuando se presentaron?
- 4- ¿Van a trabajar o se van a limitar a subir impuestos?
- 5- ¿Les queda grande la gestión de las diferentes áreas de nuestro ayuntamiento siendo diez y en mayoría?
- 6- ¿Van a seguir mirando atrás y mantener a todos los monoveros en esta situación de vacío, por el simple hecho de recordarnos que habían gobiernos anteriores que lo hicieron muy mal?
- 7- ¿Es esto todo lo que nuestro gobierno es capaz de ofrecernos?
- 8- ¿Su intención es lograr que Monóvar pase a ser un barrio de alguna localidad vecina?

Unas fiestas según lo programado

Lo fácil, lo de siempre, sería poner aquí una crítica a las fiestas, porque hay motivos más que suficientes, al menos si lo ves desde fuera del grupo de gobierno. Si estás en su círculo, lo normal será que digas que ha sido perfecto, que hemos tenido unas fiestas maravillosas y que han sido las mejores fiestas de tu vida.

La verdad es que todo ha salido a pedir de boca, según lo programado claro. Como sabéis, una legislatura se compone de cuatro años y el **plan de gobierno** más cómodo es el de siempre:

- Primer año, nos quejamos de la herencia recibida.
- Segundo año, tomamos medidas contrarias a lo prometido.
- Tercer año, negación de la realidad y desprecio a las críticas.
- Cuarto año, ligera bajada de impuestos, promesas, pan y circo.

El PSOE sigue con la **cantinelita de la deuda**, decimos cantinelita porque si fuese verdad, no se habrían subido 20.000€ los sueldos, ¿O sí? Claro, ya estamos en el segundo año y hay que hacer lo contrario de lo prometido, subirse los sueldos o quitar la vaca en Santa Bárbara. ¿Recordáis aquella promesa de impulsar las fiestas en los barrios?

Ellos juegan con que **los vecinos de Monóvar tenemos muchos problemas** (el trabajo, la casa, la hipoteca, los niños, etc.) y las fiestas de los últimos años se nos olvidarán cuando vengán en septiembre de 2018 y nos digan, "gracias al esfuerzo y la buena gestión del equipo de gobierno este año tendremos de todo". Claro, de todo lo que no hemos tenido en 2015, 2016 y 2017.

Y es que este año lo hemos notado mucho más, con el problema del paro y las subidas de impuestos que nos han hecho. **Es normal que la gente esté cabreada**, porque los vecinos no estamos todo el año trabajando, luchando y pagando nuestros impuestos para que después no nos den unos días de fiesta en los que dejar a un lado la rutina y sus problemas.

Habrà que reflexionar

Este año, gracias a las críticas que hemos hecho, han vuelto las **charangas** al desfile multicolor. Seguiremos luchando para que suban las sillas del vermut para que la gente mayor pueda sentarse y ver a sus niet@s desfilar.

Seguiremos reivindicando las **fiestas en la Alameda**, para volver a disfrutar del ambiente de una verbena bajo los pinos acompañados de amigos, charlando y bailando. Para que nadie se tenga que quedar en casa y haya fiesta para los vecinos de cualquier edad.

Seguro que han habido cosas positivas, pero **en su mayoría los comentarios han sido negativos**. El PSOE tendrá que reflexionar al respecto y cambiar el rumbo, porque el pueblo tiene memoria y no se creará la propaganda del último año para que les vuelvan a votar.

Año 2017: Año Azorín

La forma y voluntad política del Partido Popular de Monóvar en el Ayuntamiento es la de llevar a cabo una labor de oposición propositiva, constructiva y ante todo positiva para los intereses de nuestros vecinos y nuestro pueblo. Esa actitud la hemos demostrado a través de 9 mociones al pleno, donde se recogían más de 40 propuestas en materia social, medioambiental, turística o cultural, entre otras.

Una de las que más orgullosos nos sentimos, en aquel momento, y ahora, fue la de organizar un 4º congreso internacional sobre la figura de nuestro monovero más insigne y universal: José Martínez Ruiz "Azorín". Cualquier motivo para que Monóvar rememore y conmemore a Azorín es bueno, válido y necesario. Pero desde el Partido Popular consideramos que por el 50 aniversario de su muerte bien merecía un calendario de actividades especial así como implicar a la Diputación, Generalitat Valenciana y al Gobierno de España.

El 14 de Abril, el pleno municipal aprobaba por unanimidad la propuesta del Partido Popular de Monóvar. Más tarde, la Diputación manifestó su decidida intención de crear una edición especial y emotiva de los Premios Azorín al cumplirse 50 años de la muerte del político, periodista y literato monovero.

A finales del mes de junio, nuestro presidente provincial y diputado autonómico, Pepe Císcar, junto al ministro de Asuntos Exteriores, José Manuel Margallo visitaban la Casa Museo Azorín. Al terminar la visita, Císcar nos trasladaba que propondría a Les Corts declarar el año 2017, como Año Azorín. Dicho y hecho.

Con el apoyo de nuestro exdiputado, Rafael Maluenda, José Císcar, defendió el pasado 21 de septiembre en el pleno de Les Corts la declaración de 2017 como Año Azorín en conmemoración del cincuenta aniversario de la muerte del insigne escritor alicantino. En ese mismo pleno, nuestro concejales, Mª Ángeles Quiles, Ana Marhuenda, Lorenzo Lorenzo, así como Rafael Maluenda vivieron emocionados como la idea nacida en Monóvar era aprobada por unanimidad por los 99 diputados autonómicos.

Además de esta declaración, el punto 3º señalaba que Conselleria de Educación, Investigación, Cultura y Deportes, participe en la selección y publicación de algunas obras del autor. Igualmente se aprobaba que la Conselleria de Educación, Investigación, Cultura y Deportes, en colaboración con el Ayuntamiento de Monóvar, la Casa Museo Azorín, el Instituto Juan Gil Albert y la Diputación Provincial de Alicante participe en la celebración en Monóvar en 2017 del Congreso Internacional de Azorín que bianualmente se venía celebrando.

Además tenemos el compromiso del Ministro Margallo para que cuando se forme Gobierno en España, también a nivel nacional se realicen actividades. Como el PP de Monóvar, como el PP en Valencia, el PP en Madrid cumplirá con Monóvar. Azorín nos une, a todos los monoveros, a todos los valencianos, a todos los españoles. Nuestro compromiso con Monóvar, construyendo en positivo y proponiendo ha dado sus frutos. Nuestra voluntad es seguir creando ideas para el bienestar de nuestros vecinos, y así lo vamos a continuar haciendo.

Un final d'any carregat de projectes

L'últim tram de l'any es preveu molt actiu en relació a les millores que es portaran a terme a Monóvar i que tenen com a finalitat millorar la vida de les dones i els homes del nostre poble. Després d'unes festes carregades d'actes, ofertes i activitats participatives, s'obri ara una nova etapa de treball que ens conduirà a un final d'any que culminarà amb nombroses actuacions al nostre poble.

D'entre totes aquestes actuacions, algunes ja són una realitat, com ara les obres de millora en els sistemes d'arregla d'aigües residuals i pluvials al voltant del col·legi Azorín i al carrer Arrabal de Sant Pere, al barri de Borrasca. Aquestes obres es complementaran amb l'actuació, també relacionada amb l'arregla d'aigües pluvials, que es durà a terme al costat del parc Enrique Deltell, situat prop del quarter de la Guàrdia Civil, complint així amb una demanda veïnal del barri.

D'igual manera, el canvi de sistemes d'enllumenat en les instal·lacions públiques, juntament amb la de les pedanies del Fondó i El Manyà, suposarà una millora en les condicions d'il·luminació alhora que portarà implícit un important estalvi per a les arques municipals. A més d'aquestes dues iniciatives, també es renovaran els sistemes d'il·luminació de gran part del casc antic i del barri de La Goletja, la qual cosa portarà aparellat efectes econòmics i de sostenibilitat de gran importància.

De la mateixa forma, serà una realitat la instal·lació de noves voreres al barri de la Sènia, a la M-30 i prop del col·legi Ricardo Leal, entre d'altres; així com la creació d'un nou parc públic al costat del col·legi de la Divina Pastora, fet que suposa una aposta clara per enriquir els espais per a la vida i la convivència públiques.

A més a més, cal destacar que ja s'ha iniciat la neteja dels camins rurals. Un altra mesura d'importància cabdal ha sigut l'aprovació per plenari de les condicions demanades per la Conselleria per procedir amb les obres de millora de la conducció de l'aigua al polígon industrial. Açò ha sigut possible gràcies a un acord discrecional que posa l'accent sobre la capacitat d'influència del nostre Ajuntament davant del Govern Valencià i que, a més, demostra la sensibilitat del nostre Govern envers el sector industrial del municipi.

Per últim, cal assenyalar que el passat dimarts 20 de setembre va entrar en el nostre Ajuntament la primera versió preliminar en paper del nou Pla General d'Ordenació Urbana, una ferramenta fonamental per al desenvolupament del nostre poble durant els propers anys, en allò que és una autèntica demostració de que complim amb els compromisos que hem adquirit davant la ciutadania del nostre poble. Una demostració més del compromís robust i seriós que mantenim amb la nostra ciutat.

EL NOSTRE
PARLARSabíeu que és
correcte el terme
sagal?

Malgrat que gairebé tots els monovers estem convençuts que el terme *sagal* és un castellanisme provinent de *zagal*, aquesta expressió és correcta i apareix en el diccionari normatiu.

La paraula *sagal* prové del mot àrab *zagal* que significava 'jove valent'. Tant en valencià com en castellà, *sagal* o *zagal* feia referència a l'ofici d'ajudant del pastor o al conductor dels carruatges o cotxes públics. Amb el pas del temps, en castellà es va començar a emprar aquest terme per a referir-se als jòvens d'entre 10 i 15 anys, segons arrepleguen els diccionaris.

Pel que fa al valencià, *sagal* es fa servir de manera habitual en tot el territori lingüístic amb els significats dels oficis, però només en algunes zones com la nostra, Calaceit, el Vallés o el Maestrat, s'usa amb per a referir-se a un jove.

Així doncs, el diccionari normatiu de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua arreplega les tres accepcions que acabem d'esmentar, però el diccionari normatiu de l'IEC únicament arreplega les dues primeres, la qual cosa ens porta a pensar que l'ús que fem del terme *sagal* com a jove prové del castellà, tot i que la paraula existira en la nostra llengua.

Siga com siga, podem dir que *sagal* s'origina de manera natural en la nostra llengua a partir de l'evolució de l'àrab, de la mateixa manera que passa en castellà; per tant, podem estar tranquils i dir *sagal* sense pensar que estem cometent un error o dient un castellanisme.

Marta Tortosa Corbí.

CARTA

Lágrimas en la lluvia

Vivimos en la época de las redes sociales. Uno fácilmente puede tener cientos de "amigos", pero realmente, ¿cuántos amigos de toda la vida se pueden tener? Hablo de esos amigos que te los encuentras en preescolar y que ya te acompañan durante toda tu vida. De esos realmente, se pueden contar con los dedos de las manos.

Son tantos los recuerdos que me vienen ahora a la cabeza... Los primeros juegos en párvulos, los profesores que nos forjaron como personas como Dª Maruja, Don Fernando, Don Vicente, Don Jesús..., los deportes que empezamos a practicar (esos partidos en el recreo del Cervantes, o esos campeonatos de fútbol), nuestras sesiones de cine (tanto en el Teatro Principal, como en el Jema, el Fleta o la Acción Católica, o cuando cogíamos "el colilla" y nos íbamos a los cines de Elda), nuestras primeras salidas (las primeras por el pueblo, o las más audaces con moto a los pueblos colindantes), nuestras primeras copas (en esos locales que forman parte de nuestra juventud), los primeros escauceos con chicas (pocos al menos yo, él en cambio con esos ojos azules tenía más posibilidades y se le daba mejor que al resto), nuestros primeros viajes (al principio en plan excursión a La Zafra por ejemplo y luego más lejanos con nuestros primeros coches), muchas primeras cosas, caminos paralelos, que pese a que en un momento dado se torcieron al tener que dejar el pueblo por temas laborales, siempre acababan cruzándose...

Porque uno volvía al pueblo y seguía tejiendo esa red con sus amigos, imposible de romper, por lo que seguíamos compartiendo experiencias, nuestras parejas formaban ya parte de esa red, llegaron los hijos y también ampliaron esa red social, mucho más fuerte que las actuales redes

sociales.

En la agenda de mis vueltas al pueblo, siempre ha habido tiempo para el reencuentro con esos amigos de toda la vida, y últimamente la parte principal de esa reunión era el tiempo de contar batallitas. Yo la verdad, es que me voy haciendo mayor y cada vez me cuesta más recordar nuestras andanzas de décadas atrás, pero precisamente una buena forma de conseguir que sigan en los cajones principales de nuestra memoria, es recordándolas y en eso él era de los que hacía muy bien esa labor.

Recuerdo en los inicios de su enfermedad, cuando todavía se podía permitir salidas esporádicas para tomar algo. En esos momentos, aunque en el horizonte se divisaba la tormenta que se podía desencadenar, hacíamos oídos sordos y nos llenábamos de esperanza, realizando brindis a la vida y a la amistad y nos dedicábamos a contar nuestras batallitas, y allí él demostraba que tenía esos recuerdos bien frescos en la memoria.

En un mundo tan tecnológico en el que vivimos, a veces sueño que sería fabuloso haber tenido una especie de implante en el que se grabase toda nuestra vida, para luego poder revivirlos. No hablo de estar totalmente anclado en el pasado, porque la vida hay que vivirla plenamente en el presente, pero hay momentos que el tiempo va borrando, posiblemente porque el cerebro ya nos lo considera importante, pero seguro que con el tiempo sería precioso poder revivirlos tal como pasaron. Ahora mismo, si existiese, me pondría a buscar muchos que pasé junto a él. De los casi dos últimos años en principio, uno piensa que no debería rescatar ningún recuerdo, pero es cierto, que con las adversidades surgen los mejores sentimientos, y curiosamente han servido

para sacar a la luz los mejores sentimientos de amistad. Su capacidad de lucha nos ha servido para hacernos más fuertes, nos ha hecho cambiar para bien, nos ha hecho mejores personas, nos ha hecho valorar como nunca lo bonito que es la vida.

Pero esa máquina no existe, y la única forma que tengo para volver a recordarlo es seguir echando mano de esos amigos de toda la vida, de seguir reuniéndonos de vez en cuando, y de volver a contar nuestras batallitas, sacando a la luz esos recuerdos, echar la vista atrás durante unas horas y revivir momentos pasados, de los que muchos formará parte nuestro añorado amigo. Esa será la forma de tenerlo en nuestra memoria, esa será la forma de que siga en nuestras vidas, esa será nuestra misión, mantenerlo en nuestra memoria, parafraseando palabras de mi película favorita, para que esos momentos no se pierdan como lágrimas en la lluvia.

Descansa en paz Rafa, tus amigos de toda la vida nunca te olvidarán.

Juan Carlos Corbí.

COLABORACIÓN

Monóvar y Fuente la Higuera: un pasado común

El recuerdo de la ciudad se va extinguiendo poco a poco. Los amaneceres frescos del verano y el canto de los pájaros que se hacen invisibles ayudan a disfrutar de esta nueva etapa. Las golondrinas que este año han anidado en la pérgola constituyen una novedad y nos hacen compañía.

A veces es bueno e inevitable consentir que el azar penetre en nuestras vidas, cambie nuestras cartas y nos presente jugadas que hacen más llevadero y menos previsible el monótono discurrir de los días.

El viaje a Fuente la Higuera ha sido uno de esos hechos que no se esperan y se presentan de manera ilusionante. Una llamada al Archivo Municipal de Monóvar interesándose por mi libro *Monóvar: Señorío, Marquesado y Ducado*, dejando un nombre, dirección y teléfono para que lo mande contra reembolso. Me pica la curiosidad y llamo al número escrito en el papel.

- ¿Buenos días, es usted Juan José?

- Soy la autora del libro y me gustaría cambiar impresiones acerca de su interés por la historia de nuestro pueblo. Me imagino que como Fuente la Higuera y Monóvar compartieron por un tiempo el Señorío de los Maça, su curiosidad puede ir por ahí.

Efectivamente, ese es el tema. Como a mí también me interesa nuestra historia compartida quedamos en vernos un sábado en el Museo Etnográfico e Histórico de su pueblo para intercambiar libros. Juan José me proporcionaría a cambio la historia de Fuente la Higuera escrito por José M^a. Ros Biosca en 1921 y premiado en concurso por el "Centro de Cultura Valenciana".

Llegamos un poco antes de la cita para ver el Museo. En una población de 2500 habitantes este Museo es una obra digna de

valorarse; ubicado en unas antiguas bodegas, muestra todas las maquinarias utilizadas en tiempos remotos para la obtención del vino y su conservación, así como las de una fábrica de licores; la reconstrucción de una vivienda del siglo XVIII y otros objetos magníficamente expuestos. Este museo se ha podido realizar gracias a la labor de la Asociación Cultural a la que pertenece Juan José y que consiguió en su día 125 millones de las antiguas pesetas de la Unión Europea para ponerlo en funcionamiento. ¡Lo que se puede conseguir con el dinamismo de unos cuantos y el amor a la historia y a su pueblo!

Fuente la Higuera pudiera remontar su origen a los árabes e incluso a los romanos por los antiguos albergues que en la Reconquista, dependiendo de la villa de Mogente, aparecieron alrededor de la *Torre del Bosch*, o *Bosque*, y de cuyo territorio hace mención el Señor **Don Gonzalo García** en la Carta Puebla que otorgó a la villa de Mogente en 1303, en la que se reserva para sí y los suyos el pequeño caserío o *alquería de la Font de la Figuera*. El nombre se refiere al manantial que próximo a Mogente surgía al pie de una gigantesca higuera y servía de abrevadero público a los ganados que desde Andalucía y Castilla pasaban a Valencia y Cataluña.

La historia de Fuente la Higuera es muy cercana a la de Monóvar porque compartimos ser propiedad de los mismos Señores. Comienza dicha unión cuando la infanta Doña Violante vendió en Abril de 1301 a **Gonzalo García**, consejero del Rey Jaime II y más tarde caballero de Pedro IV y Portero Mayor de la muy ilustre Reina, la villa y castillo de Mogente por *sesenta mil sueldos reales de Valencia* (nueve millones de reales).

Según se puede leer en mi libro,

Iglesia de Fuente La Higuera.
Foto: la autora.

Monóvar y Chinosa pertenecían a **Gonzalo García** desde 1304, según donación hecha por Jaime II, rey de Aragón y confirmada más tarde por Alfonso IV con la condición de que estos lugares retornaran a la Corona si se extinguía la línea de sucesión masculina. A pesar de que a nosotros no se nos otorgó la Carta Puebla hasta 1611, tres siglos más tarde que a Mogente y Fuente la Higuera, compartimos desde ese año de 1304 un destino común regido por la dinastía de los **Maça**, hasta la extinción de la misma en la que nuestros destinos se separan.

Gonzalo García expresa en la Carta Puebla de la villa de Mogente que quiere repoblar estas tierras con cristianos viejos, ... *reteniéndose para sí y los suyos la Fuente de la Higuera con sus términos y pertenencias, el castillo que fue del noble infante de los griegos, la viña y huerto del castillo y las torres que están contiguas a dicho huerto*;... y por tanto, debían los pobladores obedecerle a él y a sus sucesores, responderle y hacerle *la hueste y cabalgada* (servirle en las guerras), así como pagarle los

"La historia de Fuente la Higuera es muy cercana a la de Monóvar porque compartimos ser propiedad de los mismos Señores".

diferentes impuestos: *peyta, cena, pecha, monedática, etc.*

A Gonzalo García le sucederían su hijo Pedro Maça de Lizana Señor de Mogente, a los que seguirían: Pedro Maça de Lizana y Alagón, "*El barbut*"; Pedro Maça Lizana y Rocafull "*El de la batalla*"; Pedro Maça de Lizana Carroz de Arborea "*El moderno*"; y por último Juan Maça "*El bastardo*". Con la muerte de este último sin sucesión y sin testamento se produce un pleito que separará los señoríos de Monóvar y Fuente la Higuera.

A grandes rasgos se ha esbozado esta parte de la historia que compartimos en tiempos muy lejanos, pero en tiempos más recientes también compartimos la vida del fotógrafo y escritor Claudio Pérez, cuya madre Fausta Cambra Sanz procedía de Fuente la Higuera y donde él residió durante algunos años después de la guerra civil. Allí nació su hijo Luis Fernando (Alcalde de Monóvar 1987-1990), que cumpliendo la voluntad de su padre, le ha donado parte de su antiguo material y archivo fotográfico.

Otras golondrinas serían testigos de aquellos remotos sucesos y de estos más próximos; nosotros, mientras tanto, esperamos que un nuevo azar nos acerque a otras historias compartidas.

Paqui Limorti Aracil.

PROGRAMACIÓ

OCTUBRE 2016

Dissabte 1

Teatre Principal 20.30h 6€

Botifarra a Banda.

Amb l'Agrupació Musical *La Artística de Monòver* i la participació del Grup de Danses *Monòver*.

Diumenge 9

Actes de celebració del 9 d'octubre,
Dia de la Comunitat Valenciana.

Plaça de la Sala 11h

Parlament i Acte institucional.

A continuació

Arturo Deltell canta a Vicent Andrés Estellés.

A continuació

Cercavila dels Nanos i Gegants.

Kursaal Fleta, Sala polivalent 12.30h

Andreu Galan, poeta i contacontes, ens presenta *Qui no sap riure, no sap viure*, espectacle basat en el llibre del mateix títol guardonat amb els premis XXV Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians i Atrapallibres. A partir de 6 anys.

Kursaal Fleta 13h

Inauguració de la Mostra d'Artistes Plàstics Monovers. Oberta fins al 30 d'octubre.

Dissabte 15

Casa de Cultura, Auditori A. J. Ballester 20.30h

Concert i presentació del *Trio Monáhuar*, amb un repertori de música sud-americana.

Diumenge 16

Plaça de bous i Parc de l'Albereda 11h

El Marxa Rosa, començarem a la Plaça de Bous acabant al Parc de l'Albereda. Pots comprar la teua samarreta per la marxa a Salvador Vidal. Inscripcions fins al 15 d'octubre a Salvador Vidal o Casa de Cultura, tots els inscrits entraran en el sorteig d'una cistella. Organitzat per Associació Espanyola Contra el Càncer de Monòver

Dissabte 22

Cementiri de Monòver 12h

Inauguració del monument en memòria de les víctimes afusellades per la dictadura franquista. Organitzat per la Regidoria per la Recuperació de la Memòria Històrica.

Teatre Principal 18h 8€ i 4€

Projecte Titoyaya presenta *Moniquilla i el trencanous*, espectacle de dansa infantil narrada i dirigida a espectadors a partir de 4 anys. Dirigida per Gustavo Ramírez Sansano i Verónica García Moscardó.

Dimecres 26

Casa de Cultura, Biblioteca Infantil 18h

Hora del Conte. *Cuenta conmigo*, contes en anglès a càrrec de Petra Reichel.

Casa de Cultura, Auditori A. J. Ballester 20.30h

Lectura dramatitzada *El ingenioso hidalgo Don Quijote de La Mancha*. Per José Manuel Garzón. Organitza: Instituto Alicantino de Cultura Juan Gil-Albert.

Dissabte 29

Teatre Principal 19h 5€

9a. Edició del concurs de coreografies *Operación Fama* organitzat per Puntjove.